31978L0176

L 54/19 *ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV* 25.2.1978

SMERNICA RADY
z 20. februára 1978
o odpadoch z priemyselnej výroby a spracovania oxidu titaničitého

(78/176/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej články 100 a 235,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia [1],

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru [2],

keďže odpad z priemyselnej výroby a spracovania oxidu titaničitého je škodlivý pre ľudské zdravie a životné prostredie; keďže je preto nevyhnutné predchádzať vzniku a postupne znižovať znečisťovanie spôsobované takýmto odpadom s cieľom jeho úplného odstránenia;

keďže sa akčné programy Európskych spoločenstiev pre životné prostredie na roky 1973 [3] a 1975 [4] zamerané na životné prostredie zmieňujú o potrebe začať činnosť spoločenstva proti odpadu z priemyselnej výroby a spracovania oxidu titaničitého;

keďže akékoľvek rozdiely medzi ustanoveniami o odpadoch z priemyselnej výroby a spracovania oxidu titaničitého, ktoré už platia alebo sú pripravované v jednotlivých členských štátoch, môžu vytvoriť nerovnaké podmienky pre hospodársku súťaž a tým priamo ovplyvniť fungovanie spoločného trhu; keďže je preto nevyhnutné aproximovať právne predpisy v tejto oblasti, ako je ustanovené v článku 100 zmluvy;

keďže je nevyhnutné pre takúto aproximáciu právnych predpisov, aby bola doprevádzaná takou činnosťou spoločenstva, aby mohol byť jeden z cieľov spoločenstva v oblasti ochrany životného prostredia a zlepšenia kvality života dosiahnutý pomocou extenzívnejších predpisov; keďže by mali byť preto v tomto zmysle ustanovené zvláštne ustanovenia; keďže by mal byť uplatnený článok 235 zmluvy, pretože právomoci, ktoré sú na tento účel vyžadované, neboli v zmluve ustanovené;

keďže sa smernica 75/442/EHS [5] všeobecne týka zneškodňovania odpadov; keďže sa odporúča, aby bol pre odpad z priemyselnej výroby a spracovania oxidu titaničitého ustanovený špeciálny systém, ktorý zabezpečí, aby bolo ľudské zdravie a životné prostredie chránené proti škodlivým vplyvom spôsobovaným nekontrolovaným vypúšťaním, skladovaním alebo ukladaním takéhoto odpadu na skládky;

keďže s cieľom dosiahnutia týchto cieľov je potrebné, aby existoval systém vydávania predchádzajúcich povolení týkajúcich sa vypúšťania, ukladania, skladovania, skládkovania alebo vstrekovania odpadov do pôdy; keďže takéto povolenie je vydané až na základe splnenia určitých špecifických podmienok;

keďže vypúšťanie, ukladanie, skladovanie, skládkovanie a vstrekovanie odpadov do pôdy musí byť sprevádzané monitorovaním odpadov a monitorovaním a sledovaním príslušného prostredia;

keďže pre existujúce priemyselné zariadenia musia členské štáty do 1. júla 1980 vypracovať programy postupného znižovania znečisťovania spôsobovaného takýmito odpadmi, s cieľom ich postupného odstránenia; keďže tieto programy musia stanoviť ciele celkovej redukcie, ktoré majú byť dosiahnuté najneskôr do 1. júla 1987, a odporučiť opatrenia, ktoré majú byť prijaté v súvislosti s každým zariadením;

keďže novým priemyselným zariadeniam musia členské štáty vydávať predchádzajúce povolenia; keďže vydávaniu takýchto povolení musí predchádzať štúdia o vplyve na životné prostredie a môžu byť vydané len podnikom, ktoré sa zaviažu používať len také materiály, procesy a techniky dostupné na trhu, ktoré najmenej poškodzujú životné prostredie,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Cieľom tejto smernice je prevencia vzniku a postupné znižovanie s cieľom úplného odstránenia znečisťovania spôsobovaného odpadom z priemyselnej výroby a spracovania oxidu titaničitého.

---

(1) Ú. v. ES C 28, 9.2.1976, s. 16.
(2) Ú. v. ES C 131, 12.6.1976, s. 18.
(3) Ú. v. ES C 112, 20.12.1973, s. 3.
(4) Ú. v. ES C 139, 13.6.1977, s. 3.
(5) Ú. v. ES L 194, 25.7.1975, s. 39.

2. Na účely tejto smernice:

a) „znečisťovanie“ znamená: vypúšťanie človekom, priamo alebo nepriamo, akýchkoľvek zvyškov z výrobného procesu oxidu titaničitého do životného prostredia, následky ktorého sú také, že predstavujú nebezpečenstvo pre ľudské zdravie, poškodzujú živé zdroje a ekosystémy, poškodzujú rekreačné možnosti alebo prekážajú oprávnenému využívaniu príslušného prostredia;

b) „odpad“ znamená:

— každý zvyšok z výrobného procesu oxidu titaničitého, ktorý jeho držiteľ zneškodňuje alebo je povinný zneškodňovať podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov,

— každý zvyšok z procesu spracovania zvyškov uvedených v prvej zarážke;

c) „zneškodňovanie“ znamená:

— zber, triedenie, prepravu a úpravu odpadu, ako aj jeho skladovanie a ukladanie na skládky na povrchu alebo pod povrchom a jeho vstrekovanie do pôdy,

— jeho vypúšťanie do povrchových vôd, podzemných vôd a do mora, ako aj jeho ukladanie do mora,

— transformačné pracovné postupy potrebné pre jeho opätovné použitie, zhodnocovanie a recykláciu;

d) „existujúce priemyselné zariadenia“ znamenajú: také priemyselné zariadenia, ktoré v deň oznámenia tejto smernice už existovali;

e) „nové priemyselné zariadenia“ znamenajú: také priemyselné zariadenia, ktoré sú v deň nadobudnutia účinnosti tejto smernice v procese zriaďovania alebo ktoré sú zriadené po tomto dátume. Rozšírenia existujúcich priemyselných zariadení vedúce k nárastu výrobnej kapacity oxidu titaničitého na jednom mieste príslušného zariadenia o 15 000 ton ročne a viac sa považujú za nové priemyselné zariadenia.

Článok 2

Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby bol odpad zneškodňovaný bez toho, aby to ohrozovalo ľudské zdravie a nepoškodzovalo životné prostredie, konkrétne:

— bez ohrozenia vody, ovzdušia, pôdy, rastlín a živočíchov,

— bez škodlivého ovplyvňovania výletných miest alebo krajiny.

Článok 3

Členské štáty prijmú príslušné opatrenia na podporu prevencie, recyklácie a spracovania odpadov, získavania surovín a všetkých ďalších procesov na opätovné použitie odpadov.

Článok 4

1. Vypúšťanie, ukladanie, skladovanie, skládkovanie a vstrekovanie odpadov do pôdy sú zakázané bez vydania predchádzajúceho povolenia príslušným orgánom členského štátu, na ktorého území je odpad produkovaný. Predchádzajúce povolenie musí byť taktiež vydané príslušným orgánom členského štátu,

— na ktorého území je odpad vypúšťaný, skladovaný, ukladaný na skládky alebo vstrekovaný do pôdy,

— z ktorého územia je odpad vypúšťaný alebo ukladaný.

2. Povolenie môže byť udelené len na dobu určitú. Jeho platnosť môže byť predĺžená.

Článok 5

V prípade vypúšťania alebo ukladania môže príslušný orgán v súlade s článkom 2 a na základe informácií poskytnutých v súlade s prílohou I udeliť povolenie uvedené v článku 4 za predpokladu, že:

a) odpad nemôže byť zneškodnený vhodnejším spôsobom;

b) hodnotenie vykonané v zmysle dostupných vedeckých a technických poznatkov naznačuje, že nebude mať žiadny škodlivý vplyv, či už okamžitý alebo s neskorším účinkom, na vodné prostredie;

c) nemá žiadny škodlivý vplyv na člnkovanie, rybolov, rekreačné aktivity, získavanie surovín, odsoľovanie, chov rýb a lastúrnikov, regióny zvláštneho vedeckého významu alebo na iné oprávnené využívanie vôd, ktorých sa to týka.

Článok 6

V prípade skladovania, ukladania na skládky a vstrekovania do pôdy môže príslušný orgán v súlade s článkom 2 na základe informácií poskytnutých v súlade s prílohou I udeliť povolenie uvedené v článku 4 za predpokladu, že:

a) odpad nemôže byť zneškodnený vhodnejším spôsobom;

b) hodnotenie vykonané v zmysle dostupných vedeckých a technických poznatkov naznačuje, že nebude mať žiadny škodlivý vplyv, či už okamžitý alebo s neskorším účinkom, na podzemné vody, pôdu a atmosféru;

c) nemá žiadny škodlivý vplyv na rekreačné aktivity, získavanie surovín, rastliny, živočíchy, regióny zvláštneho vedeckého významu alebo na iné oprávnené využívanie prostredia, ktorého sa to týka.

Článok 7

1. Bez ohľadu na metódu a rozsah úpravy odpadu, ktorého sa to týka, je jeho vypúšťanie, ukladanie, skladovanie, skládkovanie a vstrekovanie do pôdy sprevádzané monitorovaním odpadu a príslušného prostredia, ako je uvedené v prílohe II, berúc do úvahy jeho fyzikálne, chemické, biologické a ekologické aspekty.

2. Monitorovanie je vykonávané periodicky jedným alebo niekoľkými subjektami vymenovanými členským štátom, ktorého príslušný orgán vydal povolenie uvedené v článku 4. V prípade znečisťovania presahujúceho hranice medzi členskými štátmi je dotknutý subjekt určený spoločne dotknutými stranami.

3. Do jedného roku od oznámenia tejto smernice Komisia predloží Rade návrh postupov sledovania a monitorovania príslušných prostredí. Rada prijme rozhodnutie o tomto návrhu do šiestich mesiacov od uverejnenia stanoviska Zhromaždenia a Hospodárskeho a sociálneho výboru v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

Článok 8

1. Príslušný orgán členského štátu, ktorého sa to týka, podnikne všetky potrebné opatrenia na odstránenie jednej z nasledujúcich situácií a v prípade potreby požiada o zastavenie vypúšťania, ukladania, skladovania, skládkovania alebo vstrekovania odpadu do pôdy:

a) ak výsledky monitorovania ustanoveného v prílohe II (A) (1) naznačujú, že podmienky predchádzajúceho povolenia uvedeného v článkoch 4, 5 a 6 neboli splnené, alebo

b) ak výsledky testov akútnej toxicity uvedené v prílohe II (A) (2) naznačujú, že limity stanovené v tejto prílohe boli prekročené, alebo

c) ak výsledky monitorovania ustanoveného v prílohe II (B) odhalili zhoršenie situácie v sledovanej oblasti, alebo

d) ak vypúšťanie alebo ukladanie odpadov na skládky má za následok škodlivý vplyv na člnkovanie, rybolov, rekreačné aktivity, získavanie surovín, odsoľovanie, chov rýb a lastúrnikov, regióny zvláštneho vedeckého významu alebo na iné oprávnené využívanie vôd, ktorých sa to týka, alebo

e) ak skladovanie, ukladanie odpadov na skládky alebo vstrekovanie odpadov do pôdy má za následok škodlivý vplyv na rekreačné aktivity, získavanie surovín, rastliny, živočíchy, regióny zvláštneho vedeckého významu alebo na iné oprávnené využívanie prostredia, ktorého sa to týka.

2. Ak sa to týka niekoľkých členských štátov, opatrenia sa prijmú na základe konzultácií.

Článok 9

1. Členské štáty vypracujú programy postupného znižovania a úplného odstránenia znečisťovania spôsobovaného odpadom z existujúcich priemyselných zariadení.

2. Programy uvedené v odseku 1 stanovia všeobecné ciele pre znižovanie znečisťovania tekutým, pevným alebo plynným odpadom, ktoré majú byť dosiahnuté najneskôr do 1. júla 1987. Programy budú obsahovať aj prechodné ciele. Okrem toho musia obsahovať aj informácie o stave príslušného prostredia, o opatreniach na znižovanie znečisťovania a o metódach nakladania s odpadom, ktorý je priamo produkovaný v rámci výrobných procesov.

3. Programy uvedené v odseku 1 sa zašlú najneskôr do 1. júla 1980 Komisii, ktorá do 6 mesiacov od doručenia všetkých národných programov predloží Rade vhodné návrhy pre zosúladenie týchto programov týkajúcich sa znižovania a úplného odstránenia znečisťovania a zlepšenia podmienok hospodárskej súťaže v oblasti priemyselnej výroby a spracovania oxidu titaničitého. Rada prijme rozhodnutie o tomto návrhu do šiestich mesiacov od uverejnenia stanoviska Zhromaždenia a Hospodárskeho a sociálneho výboru v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

4. Členské štáty zavedú programy najneskôr do 1. januára 1982.

Článok 10

1. Programy uvedené v článku 9 ods. 1 musia zahŕňať všetky existujúce priemyselné zariadenia a musia stanovovať opatrenia, ktoré majú byť prijaté v súvislosti s každým z nich.

2. Ak sa členský štát za zvláštnych okolností domnieva, že v prípade určitého zariadenia nie sú na splnenie požiadaviek tejto smernice potrebné žiadne dodatočné opatrenia, do šiestich mesiacov od oznámenia tejto smernice poskytne Komisii dôkazy, ktoré ho viedli k takémuto záveru.

3. Po vykonaní všetkých nezávislých overení dôkazov, ktoré môžu byť potrebné, môže Komisia súhlasiť s členským štátom v tom, že nie je potrebné prijať dodatočné opatrenia v súvislosti s dotknutým zariadením. Komisia musí dať svoj súhlas spolu s odôvodnením do šiestich mesiacov.

4. Ak Komisia s členským štátom nesúhlasí, musia byť dodatočné opatrenia v súvislosti s týmto zariadením zahrnuté do programu dotknutého členského štátu.

5. Ak Komisia súhlasí, jej súhlas je periodicky revidovaný v zmysle výsledkov monitorovania vykonávaného na základe tejto smernice a v zmysle akejkoľvek významnej zmeny výrobného procesu alebo cieľov politiky životného prostredia.

Článok 11

Nové priemyselné zariadenia sú povinné predkladať príslušným orgánom členského štátu, na ktorého území sa navrhuje výstavba zariadenia, žiadosti o vydanie predchádzajúceho povolenia. Takému povoleniu musí predchádzať posúdenie vplyvov na životné prostredie. Povolenia môžu byť vydané len podnikom, ktoré sa zaviažu, že budú používať len také materiály, postupy a techniky dostupné na trhu, ktoré sú najmenej škodlivé pre životné prostredie.

Článok 12

Bez toho, aby bola dotknutá táto smernica, môžu členské štáty prijať prísnejšie predpisy.

Článok 13

1. Na účely tejto smernice členské štáty poskytnú Komisii všetky potrebné informácie týkajúce sa:

— povolení vydávaných na základe článkov 4, 5 a 6,

— výsledkov monitorovania príslušného prostredia vykonávaného na základe článku 7,

— opatrení prijatých na základe článku 8.

Komisii poskytnú aj všeobecné informácie týkajúce sa materiálov, postupov a techník, ktoré im boli oznámené na základe článku 11.

2. Informácie získané pri uplatňovaní tohto článku môžu byť použité len na účely tejto smernice.

3. Komisia a príslušné orgány členských štátov, ich úradníci a ďalší zamestnanci nesmú nikomu poskytnúť informácie, ktoré získali na základe tejto smernice a informácie, na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo.

4. Odseky 2 a 3 nebránia zverejňovaniu všeobecných informácií o prieskumoch, ktoré neobsahujú informácie týkajúce sa konkrétnych podnikov alebo združení podnikov.

Článok 14

Každé tri roky členské štáty pripravia správu o predchádzaní vzniku a postupnom znižovaní znečisťovania spôsobovaného odpadom z priemyselnej výroby a spracovania oxidu titaničitého a zašlú ju Komisii, ktorá ju oznámi ostatným členským štátom.

Komisia každé tri roky podáva Rade a Zhromaždeniu správu o uplatňovaní tejto smernice.

Článok 15

1. Členské štáty uvedú do účinnosti opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 12 mesiacov od jej oznámenia a bezodkladne o nich informujú Komisiu.

2. Členské štáty poskytnú Komisii texty vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 16

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 20. februára 1978

Za Radu

predseda

Per HÆKKERUP

PRÍLOHA I

KONKRÉTNE ÚDAJE, KTORÉ MUSIA BYŤ POSKYTNUTÉ S CIEĽOM ZÍSKANIA PREDCHÁDZAJÚCEHO POVOLENIA UVEDENÉHO V ČLÁNKOCH 4, 5 A 6

A. **Charakteristiky a zloženie látok:**

1. celkové množstvo a priemerné zloženie ukladaných látok (napr. za rok);
2. forma (napr. tuhé, kaly, kvapalné alebo plynné);
3. vlastnosti: fyzikálne (napr. rozpustnosť a špecifická hmotnosť), chemické a biochemické (napr. spotreba kyslíka) a biologické;
4. toxicita;
5. stálosť: fyzikálna, chemická a biologická;
6. akumulácia a biotransformácia v biologických materiáloch alebo sedimentoch;
7. náchylnosť na fyzikálne, chemické a biologické zmeny a interakcia v príslušnom prostredí s inými organickými a anorganickými látkami;
8. pravdepodobnosť vzniku kazov alebo iných zmien znižujúcich predajnosť zdrojov (rýb, lastúrnikov atď.).

B. **Charakteristiky miesta ukladania alebo vypúšťania a metód zneškodňovania:**

1. poloha (napr. súradnice oblasti ukladania alebo vypúšťania, hĺbka a vzdialenosť od pobrežia), poloha v súvislosti s inými oblasťami (napr. rekreačnými oblasťami, oblasťami kladenia ikier rybami, násadových rybníkov a oblasťami výlovu rýb a využiteľných zdrojov);
2. miera zneškodňovania za určité obdobie (napr. množstvo za deň, týždeň, mesiac);
3. metódy balenia a bezpečnostného balenia, ak nejaké sú;
4. počiatočné zriedenie dosiahnuté navrhnutou metódou vypúšťania, konkrétne rýchlosť lode;
5. rozptylové charakteristiky (napr. vplyv prúdov, prílivu a odlivu a vetra na horizontálny prenos a vertikálne premiešavanie);
6. vlastnosti vody (napr. teplota, pH, slanosť, stratifikácia, kyslíkové čísla znečistenia — rozpustený kyslík, chemická spotreba kyslíka, biochemická spotreba kyslíka, dusík prítomný v organickej a anorganickej forme, vrátane amoniaku, tuhých častíc, ďalších živín a produktivity);
7. charakteristiky dna (napr. topografia, geochemické a geologické vlastnosti a biologická produktivita);
8. existencia vplyvov ostatných miest ukladania alebo vypúšťania nachádzajúcich sa v príslušnej oblasti (napr. hodnoty ťažkých kovov pozadia a obsah organického uhlíka).

C. **Charakteristiky miesta skládky, uskladnenia alebo vstrekovania do pôdy a metód zneškodňovania:**

1. geografická situácia;
2. vlastnosti priľahlých oblastí;
3. metódy balenia a bezpečnostného balenia, ak nejaké sú;
4. charakteristiky metód ukladania na skládky, skladovania a vstrekovania do pôdy vrátane hodnotenia bezpečnostných opatrení na zabránenie znečisťovania vôd, pôdy a atmosféry.

PRÍLOHA II

DOHĽAD NAD ZNEŠKODŇOVANÍM A JEHO MONITOROVANIE

A. **Monitorovanie odpadov**

Procesy zneškodňovania majú byť sprevádzané:

1. kontrolami množstva, zloženia a toxicity odpadov s cieľom zabezpečiť, aby boli podmienky pre vydanie predchádzajúceho povolenia uvedeného v článkoch 4, 5 a 6 splnené;

2. testami na akútnu toxicitu určitých druhov mäkkýšov, kôrovcov, rýb a planktónu, najmä druhov bežne sa vyskytujúcich v oblastiach vypúšťania odpadov. Okrem toho majú byť testy vykonané na vzorkách druhov morských článkonožcov (Artemia salina).

   Po 36 hodinách a pri zrieďovaní vypúšťaných odpadov 1/5 000 tieto testy nesmú odhaliť:

   — vyššiu ako 20 % úmrtnosť dospelých foriem testovaných druhov a

   — pre larvové formy úmrtnosť prevyšujúcu úmrtnosť kontrolnej skupiny.

B. **Sledovanie a monitorovanie príslušného prostredia**

I. V prípade vypúšťania odpadov do sladkých vôd alebo do mora alebo v prípade ukladania odpadov sa takéto kontroly týkajú troch nasledujúcich zložiek: vodného stĺpca, živých materiálov a sedimentov. Periodické kontroly stavu oblasti ovplyvnenej vypúšťaním odpadov umožnia sledovať vývoj príslušného prostredia.

Monitorovanie má zahŕňať stanovenie:

1. pH;

2. rozpusteného kyslíka;

3. zákalu;

4. hydratovaných oxidov železitých a hydroxidov v suspenzii;

5. toxických kovov vo vode, suspendovaných látkach, sedimentoch a pri akumulácii vo vybraných bentických a pelagických organizmoch;

6. diverzitu a relatívnu a absolútnu abundanciu flóry a fauny, t. j. počet organizmov na jednotku plochy resp. objemu.

II. V prípade skladovania, ukladania na skládky alebo vstrekovania odpadov do pôdy monitorovanie zahŕňa:

1. testy na zabezpečenie toho, aby neboli kontaminované povrchové a podzemné vody. Tieto testy majú zahŕňať merania:

   — kyslosti,

   — obsahu železa (rozpusteného a v časticiach),

   — obsahu vápnika,

   — obsahu toxických kovov (rozpustených a v časticiach), ak sa nejaké vyskytujú;

2. v prípade potreby aj testy na určenie nepriaznivých vplyvov na štruktúru základových pôd;

3. všeobecné zhodnotenie ekológie oblasti v blízkosti skládky, skladu alebo miesta vstrekovania odpadu do pôdy.